prawa autorskie: ZAIKS

Opracowanie tekstu, reżyseria i opracowanie muzyczne :
JACEK JABRZYK

Scenografia:
MONIKA JAGODA-MARTYN

W.B.

na podstawie
"Przebudzenia się wiosny"
Franka Wedekinda
w tłumaczeniu z epoki

Agnieszka Pawlak - Pani Bergman, Pani Gabor
Agnieszka Giza - Wendla Bergman
Paulina Fonferek - Marta Bassel
Sara Szymczak - Tea
Leszek Spychała - Melchior Gabor
Michał Wulczyński - Maurycy Stiefel

PREMIERA: 06.10. 2007

Kasa Teatru tel. (089) 527 39 15, e-mail:kasa@teatr.olsztyn.pl, www.teatr.olsztyn.pl

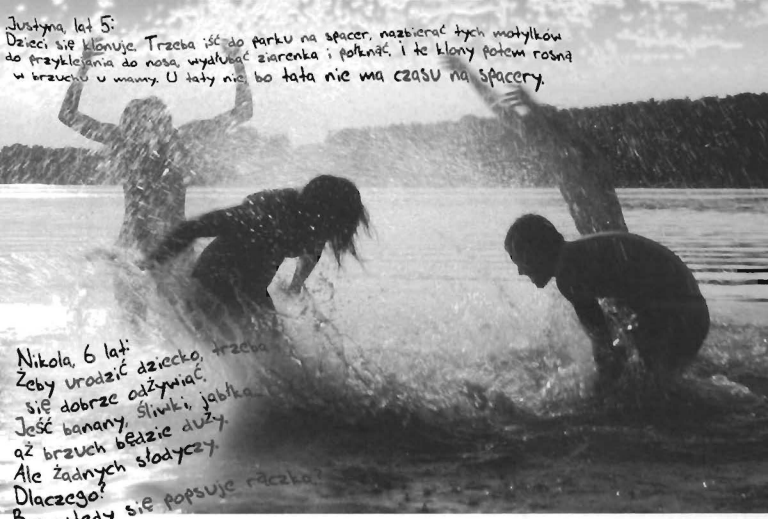

„W.B." (tytuł jest inicjałami głównej bohaterki, czternastoletniej Wendli Bergman) to reżyserska adaptacja utworu z roku 1891 niemieckiego pisarza Franka Wedekinda. Rzecz, można by lapidarnie powiedzieć, o dojrzewaniu i hormonalnej burzy, która prowadzi młodych bohaterów prosto ku katastrofie.

Grupa przyjaciół – już nie dzieci, a jeszcze nie młodzież – zaczyna rozpoznawać własną cielesność, jej pragnienia, jej czystość i grzeszność, które to cechy, przenikając się nawzajem, tworzą przestrzeń tajemnicy koniecznej do odkrycia i zasmakowania. Purytańska obłuda dorosłych ofiarowuje im jedynie infantylne opowiastki o bocianach i idealistycznej miłości, sprowadzonej do pustej koniugacji słowa „kochać". Stąd też młodzi samodzielnie wchodzą w krąg seksualnych inicjacji, prowadzą między sobą grę żądzy i spełnienia. Jej koniec wiąże się z poczuciem grzechu i traumą śmierci, zbrodni i wykluczenia z „porządnego" społeczeństwa. Dotyka tego, co w dzisiejszym języku nazywamy „aborcją".

Wedekind nazwał swój utwór „tragedią dziecięcą", ukazując obłudę mieszczańskiego mówienia o seksie. Archaiczność pedagogicznych formułek w zderzeniu z metaforycznie rozumianym „przebudzeniem się wiosny" młodego człowieka wywołuje wstrząs. Kto bowiem wyręcza się bocianami, wywołuje demony. Kto mówi o nowym życiu znalezionym w kapuście jest ślepy lub chce być ślepy.

ZE ZBIORÓW
Instytutu Teatralnego

Krzyś 6 lat: Dzieci biorą się z brzucha mamy. A w brzuchu mamy są różne składniki. Komórki ale nie takie do rozmawiania